

Port Betaald

AAN:

36e Jaargang - No. 4

AUGUSTUS / SEPTEMBER 2019

***KERKBEL VAN DE
PROTESTANTSE GEMEENTE OP VLIELAND***

verschijnt 6x per jaar

De kerkdiensten in augustus en september 2019:

- **Zondag 11 augustus, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 18 augustus, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Maandag 19 augustus, 19.30 u.**
Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering
- **Zondag 25 augustus, 10.00 u.**
ds. DirkJan Lagerweij, Zwolle
- **Zondag 1 september, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 8 september, 10.00 u.** *Heilig Avondmaal*
ds. Frans Weeda
- **Zondag 15 september, 10.00 u.**
ds. Iris van der Heul, Leiden
- **Zondag 22 september, 10.00 u.**
ds. Hetty Cohen Stuart, Oosterhesselen
- **Zondag 29 september, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 6 oktober, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda
- **Zondag 13 oktober, 10.00 u.**
ds. Frans Weeda

Kerkomroep vanuit de Nicolaaskerk Vlieland

Sinds zondag 15 juli 2018 worden de kerkdiensten live uitgezonden. U kunt meeluis-
teren via de website www.kerkomroep.nl en onder gemeente: "Vlieland" invullen.

Kerkbel

Mocht u deze Kerkbel na een kerkdienst mee hebben genomen en hem graag per
email ontvangen op uw thuisadres, dan kunt u dat opgeven via kerkbel@protestant-segemeentevlieland.nl

Overigens staat de Kerkbel ook op de website van de kerk www.protestantsege-meentevlieland.nl onder kerkelijke gemeenschap.

Voor wie de Kerkbel per post ontvangt en hem net zo lief digitaal ontvangt, geef
dat dan svp door. Maakt u geen gebruik van internet, dan kunt u de Kerkbel ook
per post ontvangen. Richt uw verzoek dan aan; Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899
AW Vlieland

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Deze Kerkbel beslaat de maanden augustus en september, de groene zondagen van de zomer en de herfst, door sommige spotvogels de ‘komkommertijd’ van de kerk genoemd. Er zijn inderdaad geen hoge feesten, maar dat is in het hele leven niet anders. Hoogtepunten zijn juist topervaringen, omdat ze zelden voorkomen. Ik heb wel eens het idee dat een deel van de stress- en burn-outklachten in onze tijd voortkomen uit de wonderlijke gedachte dat het leven zou moeten bestaan uit een aaneenschakeling van topervaringen en dat je faalt als dit niet het geval is. We reiken naar de sterren en zien de kaars niet die iemand voor ons aansteekt; in een wanhopige zoektocht naar orchideeën vertrappen we de madeliefjes. De liturgische orde van de kerk in de zomer kan ons helpen om de kleine wonderen te zien en op waarde te schatten.

De doorgaande lezingen komen in dit c-jaar uit de middelste hoofdstukken van het evangelie naar de beschrijving van Lukas en omvatten voornamelijk de gelijkenissen. En dat zijn verhalen uit het alledaagse leven, waarin het Koninkrijk kan oplichten voor wie scherp ziet en goed luistert naar Hem die de parabels vertelt. Daarnaast geeft het leesrooster als alternatief spoor de verhalen over de eerste koningen van Israël: Saul en David. Het zijn intrigerende verhalen, waarin je telkens op het verkeerde been wordt gezet. Duidelijk is in elk geval dat Saul, ondanks zijn verwerping niet de schurk is en David niet de onberispelijke held. Soms ben ik geneigd te denken, dat het nog eerder omgekeerd is. Ooit las ik een boeiende verhandeling van een rabbijn, die betoogde dat Saul geen koning kon blijven, omdat hij te argeloos en te goed van vertrouwen was. Om leiding te kunnen geven aan mensen, moet je van binnenuit weten tot welke nare dingen mensen in staat zijn; alleen een schurk kan koning zijn over een volk van schurken. Op drie opvallende thema’s wil ik hier wijzen: Het eerste is dat er een periode lang twee ‘gezalften des Heren’ in Israël zijn, letterlijk dus twee Messiasen! Ook als David reeds door Samuël gezalfd is tot nieuwe koning, erkent hij ten volle de bijzondere taak en roeping van Saul en weigert hij beslist de koning te doden, zelfs als hij hem een moment lang in handen heeft. Het tweede thema is de afkomst van Saul, namelijk uit de stam Benjamin. Benjamin is de enige volle broer van Jozef, de meeste geliefde zoon van Jakob. Israël onderscheidt niet één stam Jozef, maar twee, genoemd naar zijn beide zonen, Efraïm en Manasse. De twaalf stammen zijn maar kort verenigd geweest onder één koning, in de latere jaren van David en tijdens de regering van Salomo. Daarna valt het rijk uiteen in twee koninkrijkjes, het noordelijke tienstammenrijk, waarin Efraïm de dienst uitmaakt en het zuidelijke tweestammenrijk waarin Juda dominant is. Benjamin hoort politiek gezien bij Juda, maar is verwant aan Efraïm. Dat suggereert dat Benjamin bij uitstek de stam of clan is die voor vereniging van de zonen van Jakob kan zorgen. Hoe moeilijk dat is, hebben we in Papua wel ervaren, dat verscheurd wordt door tegenstellingen tussen de stammen. Een volk is een politieke eenheid, maar in de beleving en emotie voelen mensen zich daar zelden deel van. Dat geldt zelfs in ons niet erg grote land; je identiteit heeft vooral te maken met je moedertaal en de verworteling in je geboortegrond. Mensen zijn allereerst Fries of Limburger of

Zeeuw en pas in tweede instantie Nederlander. Terug naar de Bijbel: de tragiek van Saul is dat hij ook als Benjaminiet het volk niet kan verenigen. Maar later blijkt dat niemand dit kan, zelfs Salomo niet. Zijn macht en pracht en praal zorgen er weliswaar voor dat tijdens zijn bewind niemand in opstand durft te komen, maar de kiem van de rebellie wordt al gelegd door de hoge belastingen die hij het volk oplegt. Het derde punt waarop ik wijzen wil, houdt verband met het tweede. Er was niet alleen haat tussen David en Saul en zijn familie. Van Jonathan en van Michal, zoon en dochter van Saul wordt meermalen met nadruk gezegd dat zij David liefhadden. In hoeverre David hun liefde beantwoordde blijft een beetje vaag. Opnieuw: als er één stam was die Israël kon verenigen, dan zou het Benjamin moeten zijn. Maar het is niet gelukt. Liefde overwint -vooral nog, mag ik hopen- niet alles.

Overpeinzingen

In gesprekken met collega's wordt mij regelmatig de vraag gesteld hoe het is om predikant op Vlieland te zijn. Meestal komen dan al snel mijn vele nevenfuncties ter sprake en dat lokt de vraag uit hoe groot de kerkelijke gemeente eigenlijk is. Op het antwoord dat ze om en nabij 60 officiële leden telt, van wie 30 op de één of andere manier actief, komen meestal twee reacties: 'Hoe redden jullie dat financieel?' en 'Wat doe je dan de hele dag?' Dat laatste vraag ik me, eerlijk gezegd, zelf soms ook wel eens af, maar over het algemeen zijn mijn werkdagen behoorlijk gevuld. Echter, wel met zaken die vanuit traditioneel kerkelijk oogpunt hooguit nevenfuncties, zo niet persoonlijke hobby's zijn. In de landelijk aanvaarde taakomschrijving van een predikant worden vijf aandachtsvelden onderscheiden: vieren, zorgen, onderrichten, sturen en studeren. Naar kernactiviteit betekent dat: eredienst, pastoraat, catechisaties en gespreksgroepen, vergaderen en beroepsgerichte studie. Op dat laatste punt wordt terecht de nadruk gelegd, want vaak komt het er wat bekaaid af. In mijn visitatiewerk ben ik heel wat kerkenraden tegengekomen die vonden dat 'dominee studeren maar in z'n vrije tijd moet doen'. Mede daarom probeert de landelijke kerk haar voorgangers te verplichten om aan een programma voor permanente educatie mee te doen. Mijn bezwaren tegen de erg schoolse manier waarop een en ander georganiseerd is, heb ik eerder al eens uiteengezet in de Kerkbel, maar dat punt is nu niet aan de orde.

Waar het me vooral om gaat, is het tweede van de genoemde aandachtsvelden, zielzorg of pastoraat. Ik reken nadrukkelijk het hele eiland tot mijn werkgebied, de eilanders (of ze nu kerkelijk zijn of niet) en de gasten waar mogelijk en gewenst. Dat eerste wordt het meest zichtbaar in mijn betrokkenheid bij het merendeel van de uitvaarten op ons eiland. Daarop is de reactie dikwijls: "O, maar dat doe ik ook, hoor. Dat gaat bij ons precies zo!" Vaak voegen de collega's er iets aan toe, waardoor ik denk: "Het is dus juist niet precies zo...". Ze zeggen namelijk dat de mensen dan 'natuurlijk' wel zullen weten dat ze een dominee gevraagd hebben. De boodschap is: 'Als er niet over God gesproken mag worden, moet je maar iemand anders zoeken'. Ik heb juist geleerd om niet te bidden of over God te spreken, als de nabestaan-

den me vragen dat achterwege te laten en ik zie geen enkele reden om te weigeren een rol als ‘ceremoniemeester’ te spelen in een niet-kerkelijke uitvaart, als ik daarvoor gevraagd word. In alle eerlijkheid moet ik toegeven, dat ik er vroeger anders in stond, dus mag dit gerangschikt worden onder het kopje: voortschrijdend inzicht.

Ik merk dat mijn opstelling veel verbazing oproept. Mensen buiten de kerk zijn over het algemeen plezierig verbaasd en zeggen: ‘Dat je dat wilt doen?! Fijn’. Binnen de kerk kom ik meer onbegrip tegen en een enkele keer regelrechte afwijzing. De opmerkingen variëren van ‘Is het jouw taak om als uitvaartleider te functioneren?’, via ‘is het niet een klein beetje een manier om goedkoop te scoren bij de mensen?’ tot ‘schaam jij je voor je ambt en voor de boodschap?’ en ‘je doet mensen tekort als je hen niet confronteert met zowel de troost als het vermaan van het Evangelie’. Het zijn indringende vragen en opmerkingen, die raken aan mijn inhoudelijke keuzes over de invulling van mijn beroep, vragen waarop ik het definitieve antwoord nog niet gevonden heb. Ik stem er volledig mee in, dat we met het Evangelie goud in handen hebben, maar besef ook dat de kerk in de loop van de geschiedenis dat goud vaak onherkenbaar dof gemaakt heeft. Mensen hebben in hun persoonlijk leven of dat van hun familie soms slechte ervaringen met de kerk, en natuurlijk zijn er ook die een beetje goedkoop een maatschappelijk vooroordeel napraten. Maar het maakt niet uit, wat de reden is; het uitgangspunt van alle contact is het concrete beeld dat mensen hebben van de kerk. Dat beeld is soms van een veeleisende of hypocriete instantie, maar in elk geval van een instelling die zich een oordeel over andere mensen aanmatigt op grond van een eigen waarheid die niet ter discussie staat. Het simpele feit dat je niet bij de kerk hoort, lijkt al voldoende te zijn om te worden ‘gewogen en te licht bevonden’. Althans zo ervaren veel mensen het, en opnieuw: die ervaring is bepalend, niet het feit of het objectief waar is, als dat al vastgesteld zou kunnen worden. Daardoor is het lijntje van vertrouwen dun en breekbaar. Wat mij echt verbaast, is hoe vaak zo’n lijntje er toch nog blijkt te zijn. Ik erken grif dat ik mogelijk soms te voorzichtig ben, maar mijn eerste doel in elk contact is om niet van mijn kant het lijntje te breken. Zo goed als me dat lukt, probeer ik ten dienste te staan van mensen die een beroep op me doen of die ik zomaar tegen kom.

Ik gebruik nog wel eens de term: Middeleeuws om de plaats van de kerk op Vlieland te omschrijven. Op ons eiland staat de kerk in veel opzichten nog midden in het dorp, als een icoon van het eiland; ze is niet naar de onzichtbaarheid aan de rand verschoven. Het is voor iedereen een plek van gedenken en danken, van muziek, cultuur en stilte en soms een toevluchtsoord, waar je heen kunt als het nodig is, zo vaak of zo weinig als jij besluit. Met opzet definieer ik het woord ‘kerk’ niet strikt; gebouw en gemeenschap hebben alles met elkaar te maken en de unieke sfeer van het gebouw komt voor een groot deel voort uit de eredienst die er al eeuwen iedere week gevierd wordt door concrete mensen met al hun hebbelijkheden en onhebbelijkheden. Er hangt een ‘wolk van gebeden’, om het meer poëtisch te zeggen. Een essentieel verschil met de tijd van de Middeleeuwen is wel dat de kerk nu geen enkel geestelijk of wereldlijk machtsmiddel meer over heeft om mensen bang te ma-

ken, te beleren of gehoorzaam te houden. Wat mij betreft is dat pure winst! Er blijft wel een vraag: als de kerk functioneert als een instituut voor maatschappelijk dienstverlening, is het dan terecht dat de financiële en organisatorische lasten daarvan geheel voor rekening komen van de groep van kerkleden?

Tot slot: Een prachtige verantwoording van mijn ideaal van kerk-zijn vond ik tot mijn verrassing bij de oude Paulus in een tekst die al bijna 2.000 jaar oud is. Hij was opgeleid aan de rabbijnse eliteschool van Gamaliël en had het zelfbewustzijn van iemand die heel goed weet wat hij wil, eerst fanatiek tegen de Jezus-beweging en daarna even overtuigd er voor. In een brief aan een groepje christenen in de havenstad Korinthe schrijft hij echter:

“Vrij als ik ben ten opzichte van iedereen, ben ik de slaaf van iedereen geworden om zo veel mogelijk mensen te winnen. Voor de Joden ben ik als een Jood geworden om hen te winnen. Ikzelf sta niet onder de Joodse wet, maar toch heb ik me eraan onderworpen om hen die er wel onder staan te winnen. En voor hen die niet onder de Joodse wet staan, ben ik als iemand geworden die de wet niet heeft, om hen te winnen. Dit betekent niet dat ik de wet van God heb losgelaten, maar dat ik mij heb onderworpen aan de wet van Christus. Voor de zwakken ben ik zwak geworden om hen te winnen. Ik ben voor iedereen wel iets geworden, om in elke situatie althans enkelen te redden. Ik doe alles voor het evangelie om ook zelf aan de beloften ervan deel te krijgen”.

De woorden ‘winnen’ en ‘redden’ in de bovenstaande tekst kunnen onaangenaam klinken. Is er dan toch een verborgen agenda, prijst de apostel hier een geslepen manier aan om mensen aan jouw kant en in jouw club te krijgen? Is het ideaal van volgehouden dienstbaarheid uiteindelijk enkel bedoeld als methode van evangelisatie, om zieltjes te winnen? Het sterke aan de tekst van Paulus is dat hij op geen enkele manier de suggestie wekt dat hij door pure onbaatzuchtigheid gedreven wordt. Die is ook zo zeldzaam dat weinig mensen hem zouden geloven. Maar waardoor dan wel? Bijna hulpeloos zegt hij: ‘Het houdt geen oordeel over jullie in. Het ligt aan mij; ik kan en wil niet anders meer mens zijn dan in betrokkenheid op anderen. Mijn weg naar God loopt via jou’. Of ik hem dat nazeg? Ik hoop het steeds meer te leren. En te doen. En ik hoop dat dit element zwaar meeweegt bij de beslissingen die genomen gaan worden over de toekomst van de kerkelijke gemeenschap op Vlieland.

Over de toekomst van de kerk op Vlieland

Op maandag 8 juli is er een dag lang gepraat over de vraag: ‘hoe verder?’ na ons vertrek. Van de classis, het regionale kerkverband dat sinds kort de hele provincie Friesland omvat, kwamen de classispredikant, ds. Wim Beekman en de financiële adviseur, de heer Gerrit van den Bosch naar Vlieland. Ze hebben gesprekken gevoerd met de kerkenraad en met een aantal betrokken gemeenteleden, daarnaast had ik een één op één pastoraal gesprek met collega Beekman. Niet van alle ontmoetin-

gen zijn verslagen gemaakt, maar Harry van Keulen heeft als scriba wel aantekeningen gemaakt van de bijeenkomst van beide gasten met de kerkenraad. Ik geef hieronder een aantal fragmenten weer:

Na een rondje voorstellen, vatte ds. Beekman een aantal punten, die opkwamen bij de vorige bijeenkomst op 24 oktober 2018, samen en benadrukte dat de toekomst er toen niet goed uit zag. Zijn alle opties die toen besproken werden, zoals samengaan met een andere gemeente, met Harlingen met name genoemd, onderzocht?

De wenselijkheid van een grote mate van zelfstandigheid van de gemeente hier op Vlieland werd door alle aanwezigen benadrukt. De vraag is vooral, hoe houden we dat bestuurlijk vol? Gaan wij onderzoeken om samen te gaan, bijvoorbeeld als wijk 3 van Harlingen of als huisgemeente en is de gemeente van Harlingen daartoe bereid. De mate van zelfstandigheid kan in beide gevallen groot zijn. Blijven wij als PKN-gemeente bestaan en zijn we vacant voor een tijdje, dan moeten we wel de vacature-bijdrage betalen, maar die is niet groot.

De discussie ging hierna voornamelijk over het type predikant dat nodig is, en met een kleine gemeente is de optie een predikant die gedeeltelijk voor de eigen gemeente is en gedeeltelijk ook voor een andere gemeente. Op Schiermonnikoog is dat bijvoorbeeld het geval. Als ander voorbeeld werd Ameland gebruikt, daar is een predikant die voor een deel in dienst is van de plaatselijke gemeente als wijkpredikant en voor een deel, samen met andere kerken als pionier werkt. Ook Terschelling werd genoemd als plaats waar de kerk activiteiten heeft met gasten “van de wal”.

Nog andere opties kwamen ter sprake. Het idee voor een pastor in residence is al uitgewerkt. Die zal komen in de laatste maanden van 2020, en daarna misschien ook nog. Meerdere voorgangers hebben interesse getoond; continuïteit is dus mogelijk. Een wat langere periode van vacant-zijn zou overigens geen ramp zijn, dat is Vlieland wel gewend. Aangeraden werd om in gesprek te gaan met Harlingen en na te denken over een combinatie predikant-pionier.

In de middag kwamen de financiën aan de orde. Op zich beschikken we over voldoende middelen, als de opbrengst van de verkoop van het Armhuis aangewend wordt voor de gemeente. Er werden wel enkele opmerkingen gemaakt over gewenste verandering in de manier waarop dit geregeld en vastgelegd is.

We kunnen alles zelf proberen te doen, maar kregen het advies een gemeente-adviseur in te schakelen en/of contact te leggen met andere gemeentes die in vergelijkbare omstandigheden verkeren en soms al wat verder in het proces zijn. Tot slot werd herhaald dat verbreding van de kerkenraad zeer gewenst is.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Op 10 mei stierf *Mark (Mack) van Baaren* in Leeuwarden, op de leeftijd van 48 jaar. Het is niet overdreven om te zeggen dat hij geen gemakkelijk leven heeft gehad, niet voor hem zelf en niet voor de mensen die van hem houden. Juist de laatste tijd leek het echter allemaal wat beter te gaan. Het verlies is een harde slag, eerst en vooral voor Frans en Fransje, naar wie ons medeleven uitgaat.

Op 6 juli overleed *Gerrit Hendrik Jager*, 81 jaar oud. Hij heeft een avontuurlijk leven gehad, geëmigreerd naar Australië, weer teruggekeerd naar dit eiland dat in zijn bloed zat. Van alles en nog wat aangepakt, zichzelf een heleboel dingen geleerd en ondertussen een groot gezin laten opgroeien. Er stonden liefst negentien kaarsjes voor de klein- en achterkleinkinderen. Zijn dood kwam niet onverwacht en misschien niet eens helemaal ongewenst. Na de dood van zijn vrouw, ruim vier jaar geleden, was de glans van het leven er wat af. In een heel goede sfeer van voorbereiding, waarin ruimte was om ook samen te lachen, hebben we hem op 11 juli met zeer veel mensen uitgeleide gedaan en zijn lichaam toevertrouwd aan Vlielands aarde.

Op 15 juli stierf *Dirk Lambertus Visser*, op het eiland beter bekend als ‘Dick Spar’, op de leeftijd van 77 jaar. De laatste weken van zijn leven werd hij verzorgd in de Uiter-ton. Moeite en verdriet zijn hem beslist niet bespaard gebleven. Hij hield zich daarin staande met uiterlijke bravoure, waarachter een gevoelige binnenkant schuil ging. Want er waren veel, ook jongere mensen die graag bij hem kwamen, omdat hij echte belangstelling voor hen had en kennelijk de kunst verstond om ook te horen wat niet gezegd wordt. Op zaterdag 20 juli hebben we hem vanuit de kerk begraven en stem gegeven aan onze hoop en verwachting dat er aan de overkant op hem gewacht wordt.

De troost van lieve mensen vlakbij en de nabijheid van God, die even onzichtbaar als voelbaar is, wens ik ieder die rouw draagt om hun heengaan.

ds. Frans Weeda

Gastvrouw of -heer zijn bij samenkomsten in de kerk?

Op onze oproep, om gastvrouw of -heer, in de vorige Kerkbel, zijn enkele reacties gekomen, waar we erg blij mee zijn. Deze mensen zijn ondertussen al toegevoegd aan de lijst van gastvrouw en/of geluidsman. Maar u mag natuurlijk nog altijd reageren! Heeft u interesse, denkt u dat dit net iets voor u is, neem dan, vrijblijvend, contact met ons op via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl

Piety de Boer, namens de Nicolaaskerk

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Naar de maan

De herdenking van de maanlanding echoot nog steeds door. Het was ook wel iets bijzonders: de eerste mens op de maan. Op zaterdagavond 20 juli was er een uitgebreid programma over die eerste maanlanding en over plannen om naar Mars te gaan.

Nu zijn er mensen die dat niet geloven: de mens op de maan. Niet omdat we het niet zouden kunnen, maar omdat ze ervan overtuigd zijn dat we bedrogen worden. Ook die niet-gelovers komen uitgebreid aan bod in de media, zelfs nog weken na de herdenking. Sinds het ontstaan van het fenomeen ‘nep-nieuws’ heb ik meer begrip voor die niet-gelovers. We worden inderdaad aan alle kanten bedrogen, onze gegevens worden verkocht voor grof geld en we worden zelfs digitaal bestolen. Hoe ze dat allemaal doen, gaat mijn begrip te boven, maar ik zal me er toch tegen moeten wapenen.

Bijkomend effect van die discussies is, dat ons het gevoel kan bekruipt dat niets meer echt is. Dat alles bedrog en schijn is. Als dat gebeurt, kunnen we misschien proberen - in alle rust en stilte - de goede en de mooie dingen van het leven te overwegen. We kunnen denken aan de naastenliefde die we om ons heen mogen ervaren; we kunnen denken aan kunst, die een diepere laag in ons kan raken. We kunnen om ons heen kijken naar al dat moois dat moeder aarde ons te bieden heeft. Daarvoor hoeven we helemaal niet naar de maan.

Susan G. Boukema-Koopman, Em. pastor

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
 woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
 email: susan@kpnplanet.n
 telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
 werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
 email: c.m.conijn@hotmail.com
 telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht

Alle concerten beginnen om 20.30 uur en vinden plaats in de Nicolaaskerk van Vlieland. Toegangsprijs: € 10,- (eilanders) of € 15,-; kinderen € 3,- of € 5,-. De laatste informatie vindt u op: www.protestantsegemeentevlieland.nl/concerten-en-cultuur

- **Woensdag 14 augustus,**
Bell Trio, viool, cello en piano

Geselecteerde zeer talentvolle musici van over de gehele wereld komen jaarlijks naar Nederland op uitnodiging van The International Holland Music Sessions voor

het geven van concerten en het volgen van masterclasses. Eén concert vindt plaats op Vlieland. Dit jaar komt het Bell Trio: Asiiia Garipova, viool, Ilva Lzmayloy, cello en Alla Belova, piano. Zij allen studeerden of studeren aan het wereldberoemde Rimsky-Kosakov Conservatorium in St Petersburg. Gespeeld worden Trios's van E. Chausson, Rachmaninoff en de Armeense componist Arno Babadjanvan. Zie ook: www.tihms.com

- **Woensdag 21 augustus,**
Shunske Sato, viool en Shuann Chai, piano

Dit Japans-Chinese duo treedt op tijdens de Concerten bij kaarslicht en komt tussen alle optredens wereldwijd door graag naar Vlieland, het eiland dat hen zo dierbaar is. De carrière van Shunske heeft een enorme vlucht genomen, vooral ook sinds hij artistiek leider is van de Nederlandse Bach Vereniging. Daarnaast treedt hij als één van 's werelds beste violisten op in vele concertzalen in alle werelddelen. Zijn Cd's, waaronder zijn nieuwste met *Vioolconcerten van J.S. Bach* worden hoog geprezen.

Echtgenote Shuann Chai staat vooral bekend als Beethoven-specialiste en zij maakte een CD met Beethoven-sonates.

Zie ook: www.shunskesato.com; www.shuannchai.com

- **Woensdag 28 augustus,**
The Atlantic Trio, piano, viool, cello

The Atlantic Trio bestaande uit Bas Verheijden, piano, Janneke van Prooijen, viool en Ansfield Plat, cello, combineert hoogtepunten uit het repertoire voor piano-trio met minder bekende meesterwerken. Het in 2003 opgerichte Trio maakte diverse concertreizen naar het buitenland en maakte daarnaast diverse Cd's, o.a. met muziek van Taneyev, Mendelssohn, Brahms en Beckrand (de grootvader van Tijs Beckrand). Hun laatste Cd is gemaakt met bariton Maaren Koningsberger (*Ols songs re-sung*). Op Vlieland speelt het Trio Beethoven, Novak en Arensky. Zie ook: www.atlantictrio.com

- **Zaterdag 7 september,**
Ensemble Rossignol, theorbe/gitaar en blokfluiten/sopraan

Ensemble Rossignol bestaat uit de volgende musici: Alice Switynk (afgestudeerd als blokfluitiste en solo-zang) en Elly van Munster, afgestudeerd in de Spaanse taal en luit. Een theorbe is een groot snaarinstrument uit de luitfamilie met acht snaren en werd voor het eerst bespeeld in Noord-Italië (eind 16e eeuw). Het programma met

instrumentale en deels ook vocale muziek gaat vooral over het verliezen van liefde en het blijven hopen op herstel ervan. Ensemble Rossignol maakte verscheidene Cd's. De muziek is van o.a. Händel, Zipoli, Strozzi, Leonarda en Rose.

- **Zaterdag 14 september,**

Merain: Ierse volksmuziek met harp, viool en zang

Merain is een kamermuziektrio dat Ierse muziek in een geheel nieuw en eigen jasje steekt. Het in 2010 opgerichte trio bestaat uit Mirjam Rietberg, harp, Sandra Wallner, viool en Mieke Manschot, zang. Volksmuziek uit Ierland

wordt vermengd met klassieke muziek en Merain doet dat op een geheel eigen manier. Betoverende zang en spel van traditionele Ierse muziek in verrassende akoestische arrangementen, maar ook van meer eigentijdse nummers. Kortom, een prachtig afwisselend concert vol Ierse melancholie, vrolijkheid en het aanstekelijke speelplezier van Merain, dat inmiddels een drietal Cd's uitbracht. Zie ook: www.meraintrio.com

- **Zaterdag 21 september,**

Van Swieten Society

De van Swieten Society (een ensemble dat gewend is voor een uitverkocht Vredenburg te spelen) bestaat voor het concert op Vlieland uit de volgende musici: Bart van Oort (fortepiano), Heleen Hulst (viool), Bernadette Verhagen (altviool) en Diederik van Dijk (cello).

Aangezien het in 2020 precies 250 jaar geleden is dat Ludwig van Beethoven te Bonn geboren werd, heeft de van Swieten het plan opgevat de minder vaak gespeelde Pianokwartetten van deze componist op CD te zetten. Als “voorproefje” worden deze kwartetten op Vlieland gespeeld. Zie ook: www.vanswietensociety.nl en www.bartvanoort.nl

- **Zaterdag 19 oktober,**

Hobokwartet Driekwartplus, hobo, altviool en cello

Noor van de Wetering (hobo), Esther Damsma-in 't Groen (viool), Irma Haverkamp (altviool) en Winde Reijnders (cello) zijn de vier bevolgen musici van Hobokwartet Driekwartplus. Sinds 2013 speelt het kwartet het

mooie repertoire voor deze bijzondere bezetting: de heldere klank van de hobo combineert prachtig met het warme geluid van de strijkers. Op het programma, dat door de musici wordt toegelicht, staan o.a. composities van J.S. Bach, de Serenade for String Trio opus 10 van Ernő van Dohnány en het Phantasy Quartet van Benjamin Britten. Zie ook: www.hobokwartet.nl

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een “algemeen nut beogende instelling”. Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

PROTESTANTSE GEMEENTE TE VLIELAND

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
 scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
 www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland
 NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland
 NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland.

Gasten kunnen via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
 een post- of digitaal abonnement op de Kerkbel aanvragen of opzeggen,
 of bij verhuizing het nieuwe adres doorgeven.

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ voorzitter:	ds. F.H. Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518 E-mail: fhweeda@home.nl
Ouderling/scriba:	H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com
Ouderling/ Kerkrentmeester:	H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl
Ouderling:	J.G. Weeda-Stemerding, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland tel. 0562-850518; email: jweedastemerding@home.nl
Diaken:	mevr. P. de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen tel. 06-50557700; email: deboerpiety@gmail.com
Koster:	I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**oktober/november 2019**) kan worden opgestuurd **t/m woensdag 25 september 2019** naar Piety de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen, e-mail: deboerpiety@gmail.com